

Orig: A - Kapo: 7

D

1. Suzanne, místo má, je skryté blízko břehů

Emi

sedí tam a proud ji zná a ty závidíš tu něhu,

D

i když víš, že pouze blázen má dost sil nést vločku sněhu

F#mi

G

a když svírá vítr v dlaních, tak chce dát nebi duhu

D

Emi

a ty neumíš to říci, jak se její lásky zřící,

D

Emi

víc už nemáš a jsi prázdný, ona říká chyt' mi mlhu,

D

D

z jejích vláken spleť tu touhu.

R:

F#mi

G

A ty náhle vstaneš v běhu, poznáš svět je ve vás dvou

D

Emi

D

D

a ty náhle věříš světu, dokud dál tvé tělo plní myslí svou.

D

2. Pan Ježíš byl jen lodník, mořem šel měl suchou nohu,

Emi

pak se dlouho na svět díval ze své věže v divném slohu

D

a sám poznal se smutkem, utopeným nepomohu

F#mi

G

řekl: lidé budou mořem plout a myslel tím jen slzy

D

Emi

a on sám to poznal brzy, nechal nám jen pár slov ryzích,

D

Emi

D

D

nelidským lidstvím zničen, on zved nás přesto všechny kousek výš.

R:

F#mi

G

A ty náhle vstaneš v běhu, poznáš svět je ve vás dvou

D

Emi

D

D

a ty náhle věříš sobě dokud on tvé tělo plní myslí svou.

D

3. Teď Suzanne dá ti dlaň, ve své skryši blízko břehu

Emi

právě obléká ji řeka ve svou nekonečnou něhu

D

a jak slunce stéká z nebe tisíc velkých kapek medu

F#mi

G

jimi zlátne celý kraj a lodě plují do přístavu,

D

Emi

vidím spoustu lidí tančit, vidím zlaté děti ráje,

D

Emi

D

D

jak nám chrání naši lásku, jak ji chrání jednou pro vždy ó Suzanne v tvých očích

R:

F#mi

G

A ty náhle vstaneš v běhu, poznáš svět je ve vás dvou

D

Emi

D

D

a ty náhle věříš v lásku, dokud dál tvé tělo plní myslí svou.